

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 214/05-66

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Báránya a Ľubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť Ing. P. Ď., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave, ktorý nerozhodol o sťažnosti Ing. P. Ď. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 12. augusta 2004 sp. zn. Tp 909/04 o jeho vzatí do väzby, podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dobou rozhodovania Okresného súdu Bratislava I o žiadosti Ing. P. Ď. o prepustenie z väzby z 10. decembra 2004, a takto

r o z h o d o l :

1. Krajský súd v Bratislave **p o r u š i l** práva Ing. P. Ď. podľa čl. 17 ods. 2 prvej vety a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky nerozhodnutím o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. Tp 909/04 z 12. augusta 2004 o jeho vzatí do väzby.

2. Okresný súd Bratislava I porušil práva Ing. P. Ď. podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dobou rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 10. decembra 2004.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný zaplatiť Ing. P. Ď. primerané finančné zadost'učinenie 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť Ing. P. Ď. primerané finančné zadost'učinenie 15 000 Sk (slovom pätnásťtisíc slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Ing. P. Ď. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia 12 909 Sk (slovom dvanásťtisícdeväťstodeväť slovenských korún), ktorú je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť vo výške 8 606 Sk (slovom osemtisícšesťstošesť slovenských korún) a Okresný súd Bratislava I vo výške 4 303 Sk (slovom štyritisícristotri slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. S. J. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Sťažnosti Ing. P. Ď. vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. marca 2005 doručená faxom (a následne 31. marca 2005 poštou) sťažnosť Ing. P. Ď., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., ktorou namieta porušenie svojho práva na ochranu osobnej slobody v spojení s právom byť vo väzbe len zo zákonných dôvodov a na základe rozhodnutia súdu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru,

práva podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné, podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“), Okresnou prokuratúrou Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“), Úradom justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) a Zborom väzenskej a justičnej stráže – Ústavom na výkon väzby B. (ďalej len „ústav na výkon väzby“) v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 5 T 104/04. Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ svoju sťažnosť upresnil podaním doručeným ústavnému súdu 11. júla 2005.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. III. ÚS 214/05-19 z 23. augusta 2005 ju prijal na ďalšie konanie v častiach, ktorými sťažovateľ namietal 1. porušenie svojich práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy postupom krajského súdu, ktorý nerozhodol o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 909/04 z 12. augusta 2004 o vzatí sťažovateľa do väzby, 2. porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru dobou rozhodovania okresného súdu o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby z 10. decembra 2004. Vo zvyšných častiach ústavný súd sťažnosť odmietol už v rámci predbežného prerokovania.

V časti prijatej na ďalšie konanie vidí sťažovateľ porušenie svojich práv v nasledovnom ním opísanom skutkovom stave:

Dňa 9. augusta 2004 okresné riaditeľstvo uznesením sp. zn. ČVS: ORP-892/1-OVK-B1-2004 začalo trestné stíhanie pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona a uznesením sp. zn. ČVS: ORP-892/1-OVK-2004 vznieslo proti sťažovateľovi obvinenie pre uvedený trestný čin.

Uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 909/04 z 12. augusta 2004 bol sťažovateľ z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby. Podľa zápisnice o jeho výsluchu z 12. augusta 2004 sa nevzdal podania opravného prostriedku proti uzneseniu o vzatí do väzby. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť 6. septembra 2004 spolu so žiadosťou o navrátenie lehoty v zmysle § 61 ods. 1 Trestného poriadku, ktorú odôvodnil tým, že ústav na výkon väzby mu v potrebnej dobe, keď nemal alebo nevedel, že má finančné prostriedky na účte neumožnil jej odoslanie tak, aby stihol zákonnú lehotu. Sťažovateľ tvrdí, že postupom krajského súdu, ktorý nerozhodol o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 909/04 z 12. augusta 2004 o jeho vzatí do väzby boli porušené jeho práva. Ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie v časti, ktorou sťažovateľ namieta, že uvedeným skutkovým stavom boli porušené jeho práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy.

Sťažovateľ tvrdí, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 10. decembra 2004 bolo rozhodnuté 27. januára 2005, teda po 45 dňoch, v čom vidí porušenie svojich práv. Ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie v časti, ktorou sťažovateľ namieta, že uvedeným skutkovým stavom boli porušené jeho práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru.

Ku prijatej sťažnosti sa vyjadrili sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, krajský súd a okresný súd. Všetci oznámili, že netrávajú na verejnom pojednávaní. Preto ústavný súd využil možnosť danú mu v § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a upustil od verejného pojednávania, lebo vzhľadom na povahu veci sú pre jeho rozhodnutie dostačujúce obsahy spisov a písomné vyjadrenia účastníkov konania, a teda od verejného pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Sťažovateľ prostredníctvom advokáta vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 10. novembra 2005 (č. l. 41) uviedol hlavne nasledovné. Žiada, aby mu bolo priznané primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 000 Sk voči krajskému súdu a 200 000 Sk voči okresnému súdu. Zároveň oznámil, že netrvá na verejnom ústnom pojednávaní.

Krajský súd v podaní doručenom ústavnému súdu 10. novembra 2005 (č. 1. 43) uviedol hlavne nasledovné: *«Zo zberného spisu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8 Tpo 143/04 vyplýva, že po tom, ako Okresný súd Bratislava I pod sp. zn. Tp 909/04 uznesením zo dňa 13. augusta 2004 prijal podľa § 53a ods. 1, Tr. por. peňažnú zálohu vo výške 200.000,-Sk za prepustenie z väzby na slobodu obv. Ing. P. Ď., a prepustil na slobodu, odvolací senát krajského súdu na základe sťažnosti okresného prokurátora na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. septembra 2004, podľa § 149 ods. 1, písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu s tým, že obvinený Ing. P. Ď. bol naďalej ponechaný vo väzbe z dôvodu § 67 ods. 1, písm. c) Tr. por. Krajský súd uvedené uznesenie podľa doručky zaslal do vlastných rúk p. Ing. Ď. dňa 13. 9. 2004.*

Z uvedeného spisu je zrejmé aj to, že uznesenie krajského súdu bolo napísané a expedované 9. septembra 2004 a spisový materiál bol vrátený prvostupňovému súdu 10. septembra 2004.

V spise sa nachádza aj podanie obvineného Ing. P. Ď., ktoré bolo predložené krajskému súdu 9. septembra 2004, t. j. jeden deň po tom, ako 3-členný odvolací senát už rozhodol o sťažnosti okresného prokurátora.

Obsahom tohto podania bolo podanie obvineného o navrátenie lehoty pre podanie sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. Tp 909/04 zo dňa 12. 8. 2004.

Keďže odvolací senát už vec vybavil, predseda senátu s prírpisom celý spisový materiál aj so žiadosťou obvineného o „navrátenie lehoty“ vrátil dňa 23. 9. 2004 Okresnému súdu Bratislava I s tým, aby tento spis spolu so žiadosťou a s novou predkladacou správou opätovne predložil nášmu krajskému súdu.

Po vrátení spisu okresnému súdu, tento už spis podľa vyššie uvedeného prírpisu znovu nepredložil.»

Okresný súd v podaní doručenom ústavnému súdu 11. novembra 2005 (č. 1. 45) uviedol hlavne nasledovné: *„Obvinený požiadal o prepustenie z väzby na slobodu dňa 10. 12. 2004 pri druhom preštudovaní vyšetrovacieho spisu.*

Okresný prokurátor Bratislava I podal na súd obžalobu dňa 21. 12. 2004 s tým, aby súd aj rozhodol o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Vec podľa rozvrhu práce bola pridelená zákonnému sudcovi JUDr. J. M.

Súdca od 14. 12. 2004 do 5. 1. 2005 čerpal riadnu dovolenku.

Po preštudovaní spisu určil termín hlavného pojednávania na deň 27. 1. 2005, kedy aj rozhodol o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

K prieťahom pri rozhodovaní súdu o žiadosti obvineného o jeho prepustenie z väzby na slobodu došlo z dôvodu čerpania riadnej dovolenky zákonného sudcu.“

Vyjadrenie krajského súdu obsahovalo tvrdenie týkajúce sa údajnej nečinnosti okresného súdu spočívajúcej v nepredložení spisu krajskému súdu. Preto ústavný súd vzájomne zaslal vyjadrenia sťažovateľa, krajského súdu a okresného súdu a umožnil im zaujať ku nim stanovisko v určenej lehote.

Sťažovateľ v „odpovedi na výzvu súdu“ doručenej ústavnému súdu 3. februára 2006 uviedol hlavne nasledovné: Okresný súd podľa jeho tvrdenia nemôže priznané prieťahy pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby ospravedlniť dovolenkou sudcu, ktorý o nej navyše rozhodol 22 dní po návrate z dovolenky. O žiadosti o prepustenie z väzby bolo rozhodnuté takmer dva mesiace po jej podaní, čo je v rozpore so zásadou urýchleného a prednostného vybavovania väzobných vecí.

Sťažovateľ pokladá postup krajského súdu, ktorý vrátil okresnému súdu sťažnosť sťažovateľa spojenú so žiadosťou o navrátenie lehoty bez rozhodnutia, lebo krátko pred jej doručením rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu o prijatí peňažnej záruky a prepustení sťažovateľa na slobodu, za porušenie zásady prednostného a urýchleného rozhodovania väzobných vecí, ktoré navyše nebolo odôvodnené žiadnym zákonným ustanovením. Ďalej upozorňuje, že v dôsledku uvedeného nesprávneho postupu krajského súdu došlo k údajne zmätočným rozhodnutiam okresného súdu o nevyhovení žiadosti o navrátenie lehoty sp. zn. Tp 909/04 z 21. novembra 2005. Okresný súd na základe sťažnosti prokurátora aj sťažovateľa 24. januára 2006 svoje uznesenie z 21. novembra 2005 autoremedúrou zrušil, lebo na toto bol príslušný krajský súd a nie súd okresný.

Krajský súd v podaní doručenom ústavnému súdu 27. januára 2006 (č. l. 51) oznámil, že nemá pripomienky k podaniam právneho zástupcu sťažovateľa a okresného súdu

a zotrváva na svojej odpovedi zo 4. novembra 2005. Naviac dodal: „že krajský súd o návrhu obvineného, ktorý nám bol predložený 9. 9. 2004 rozhodovať nemohol, keďže bol predložený 1 deň po tom, ako o predošlej žiadosti už rozhodol odvolací senát. Pokiaľ by rozhodol, ubral by právo obvineného na možnosť podania opravného prostriedku.“

Okresný súd nevyužil možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniam sťažovateľa a predložil ústavnému súdu spis sp. zn. Tp 909/04, ktorý bol ústavnému súdu doručený 31. januára 2006.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. Tp 909/04 ústavný súd zistil nasledovný skutkový stav relevantný pre časti sťažnosti prijaté na ďalšie konanie.

Okresný prokurátor pre Bratislavu I podal 10. augusta 2004 návrh na vzatie sťažovateľa do väzby z dôvodov § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (účinného v tej dobe). Po výsluchu sťažovateľa ho okresný súd uznesením sp. zn. Tp 909/04 z 12. augusta 2004 z dôvodov § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zobral do väzby. Zo zápisnice o výsluchu sťažovateľa ako obvineného vyplýva, že sťažovateľ si na rozhodnutie, či podá proti uzneseniu o jeho vzatí do väzby opravný prostriedok „ponechal lehotu“ do rozhodnutia o prijatí peňažnej záruky.

Uznesením okresného súdu č. k. Tp 909/04-8 z 12. augusta 2004 bol sťažovateľ (obvinený) vzatý do väzby z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Okresný súd uznesením č. k. Tp 909/04-10 z 12. augusta 2004 stanovil výšku peňažnej záruky 200 000 Sk a spôsob jej zloženia a uznesením č. k. Tp 909/04-14 z 13. augusta 2004 prijal peňažnú záruku vo výške 200 000 Sk za prepustenie sťažovateľa z väzby a prepustil ho na slobodu. Proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 909/04-14 z 13. augusta 2004 o prijatí peňažnej záruky a prepustení sťažovateľa na slobodu podal 16. augusta 2004 okresný prokurátor sťažnosť č. k. 3 Pv 802/04-23 (č. l. 17), ktorú okresný súd 20. augusta 2004 predložil krajskému súdu.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2004 uznesením sp. zn. Tpo 143/03 (č. l. 24) uznesenie okresného súdu č. k. Tp 909/04-14 z 13. augusta 2004 v celom rozsahu zrušil a ponechal sťažovateľa vo väzbe z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (vtedy účinného).

V spise sa nachádzajú dva sprievodné listy (č. l. 25, 26), ktorými krajský súd vracal spis sp. zn. Tp 909/04 okresnému súdu. Na liste číslo 25 sa nachádza sprievodný list s totožným dátumom vyhotovenia aj prevzatia okresným súdom 10. septembra 2004. Na čísle listu 26 sa nachádza sprievodný list s dátumom vyhotovenia 23. septembra 2004 a s fotokópiou poštovej doručky, podľa ktorej ho okresný súd prevzal 8. októbra 2004.

V spise sa bez označenia čísla listu nachádza žiadosť sťažovateľa o navrátenie lehoty pre podanie sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 909/04 z 12. augusta 2004, ktorým bol vzatý do väzby (datovaná 3. septembra 2004); sťažnosť proti tomuto uzneseniu (datovaná 15. augusta 2004); čestné prehlásenie J. K. (datované 3. septembra 2004) a sprievodný list okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 804/04-48, ktorým tieto písomnosti predložil okresnému súdu s návrhom nevyhovieť žiadosti o navrátenie lehoty, na ktorom je podacia pečiatka okresného súdu s dátumom 2. novembra 2004.

Na čísle listu 30 sa nachádza uznesenie okresného súdu z 21. novembra 2005, ktorým nevyhovel žiadosti sťažovateľa o navrátenie lehoty pre podanie sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 909/04 z 12. augusta 2004.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor 19. decembra 2005 sťažnosť č. k. 3 Pv 802/04-143 (č. l. 32) a 10. januára 2006 aj sťažovateľ (č. l. 33).

Opäť bez označenia čísla listu sa v spise nachádza uznesenie okresného súdu sp. zn. Tp 909/04 z 24. januára 2004, ktorým vyhovel sťažnostiam okresného prokurátora a sťažovateľa a zrušil svoje uznesenie sp. zn. ITp 909/04 z 21. novembra 2005 z dôvodu, že o veci rozhodoval nepríslušný okresný súd a nie krajský súd, ktorému to prináležalo.

Po ňom je v spise s číslom listu 13 založené uznesenie ústavného súdu č. k. III. ÚS 214/05-19 o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Pre rozhodovanie ústavného súdu vo veci sú významné hlavne nasledovné ustanovenia právnych predpisov.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody, má právo podať návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia jeho slobody a nariadi prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 prvej vety a ods. 5 ústavy krajským súdom vidí ústavný súd v tom, že tento o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu o vzatí do väzby nerozhodol hoci mal potrebný trestný spis, ale tento vrátil okresnému súdu s pokynom, aby mu ho znova predložil. Krajský súd pre takýto postup nemal právny dôvod a hlavne takýto postup sa nezlučuje s požiadavkou urýchleného rozhodovania väzobných vecí. Spis nebolo nevyhnutné vrátiť okresnému súdu, lebo tento mohol aj bez neho doručiť uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 Tpo 133/04 z 8. septembra 2004 o ponechaní sťažovateľa vo väzbe sťažovateľovi. Z uvedeného uznesenia krajského súdu je zjavné, že ním bolo rozhodnuté len o sťažnosti okresného prokurátora a nie o sťažnosti sťažovateľa. Krajský súd nezanedbateľne prispel k nerozhodnutiu o sťažnosti proti uzneseniu o vzatí sťažovateľa do väzby, i keď si zjavne bol vedomý, že o nej má rozhodnúť on.

Z rozvrhu práce krajského súdu na rok 2004 podľa zistenia ústavného súdu nevyplynula nutnosť zaslať spis okresnému súdu s tým, aby ho zase predložil krajskému

súdu. Takýto postup je možno zaužívanou administratívnou praxou, ale v okolnostiach prípadu pre neho neexistoval rozumný dôvod. Okresný súd v danom prípade nemusel a nemal so spisom urobiť nič len ho znova predložiť krajskému súdu.

Ak krajský súd v tejto situácii zaslal spis okresnému súdu, tak nemalo ujsť jeho pozornosti, že napriek výslovnej požiadavke mu ho okresný súd znova nepredložil veľmi dlhú dobu.

Ústavný súd nehodnotil ďalší postup okresného súdu, ktorý spis krajskému súdu opätovne nepredložil a dlhšiu dobu vo veci konal, lebo podľa petitu sťažnosti v tejto časti smeruje len proti krajskému súdu.

Porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru vidí ústavný súd v 45-dňovej dobe (od 10. decembra 2004 do 27. januára 2005) rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby. Takáto doba je na rozhodovanie okresného súdu, teda jediného stupňa súdov o žiadosti o prepustenie z väzby neakceptovateľná. Ústavný súd nemôže prijať argumentáciu okresného súdu dovolenkou zákonného sudcu, ktorý navyše rozhodol až tri týždne po návrate z dovolenky. Dĺžka rozhodovania nebola ani podľa okresného súdu spôsobená skutkovou alebo právnou náročnosťou veci, ale organizačnými otázkami v rámci okresného súdu.

Nakoľko sa sťažovateľ od ústavného súdu nedomáhal rozhodnutia o prepustení z väzby a už bol z väzby prepustený, ústavný súd sa jeho prípadným prepustením z väzby nezaoberal a neprikazoval ani krajskému súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu o jeho vzatí do väzby. Vzhľadom na ďalší priebeh konania o sťažovateľovej väzbe by už išlo o formálne rozhodnutie. Nerozhodnutie o tejto sťažnosti už nie je možné v súčasnosti napraviť, a preto ústavný súd na dovŕšenie nápravy rozhodol priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vo výške 40 000 Sk voči krajskému súdu. Zohľadnil pri tom právnú neistotu sťažovateľa, o ktorého podaní týkajúcom sa jeho osobnej slobody nebolo rozhodnuté aj mieru, ktorou k uvedenému stavu a tým i k porušeniu sťažovateľových práv podľa čl. 17

ods. 2 prvej vety a čl. 5 prispel krajský súd. Prípadný podiel iných orgánov verejnej moci na tomto stave vzhľadom na petit sťažnosti ústavný súd neskúmal a ani ho nezohľadnil v rámci primeraného finančného zadost'učinenia.

Neprimeranú dĺžku konania o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby už taktiež nie je možné napraviť a samotná deklarácia porušenia sťažovateľových práv podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru nepostačuje na zjednanie nápravy. Ústavný súd preto sťažovateľovi priznal primerané finančné zadost'učinenie 15 000 Sk voči okresnému súdu. Zohľadnil pritom mieru právnej neistoty a bezmocnosti osoby nachádzajúcej sa vo väzbe o žiadosti o prepustenie, v ktorej sa koná neprimeranú dobu.

Stanovenie výšky primeraného finančného zadost'učinenia vyjadruje aj závažnosť porušenia sťažovateľových práv krajským a okresným súdom.

Právny zástupca sťažovateľa v sťažnosti žiadal ústavný súd o priznanie trov právneho zastúpenia. Ústavný súd pri rozhodovaní o trovách požadovaných právnym zástupcom sťažovateľa vychádzal z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľ bol vo veci úspešný, a preto je potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania okresným súdom a krajským súdom.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

V zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

Ústavný súd preto vychádzal pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby vykonané v roku 2005 z oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky, podľa ktorého za prvý polrok 2004 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 15 008 Sk.

Právny zástupca sťažovateľa vyčíslil trovy právneho zastúpenia za šesť úkonov právnej služby a režijný paušál zvýšené o DPH vo výške 19 217 Sk (16 149 Sk + 3 068 Sk).

Ústavný súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 12 909 Sk (odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia, porada s klientom 28. marca 2005 a podanie sťažnosti, za každý úkon po 2 501 Sk a 3 krát 150 Sk režijný paušál a za úkon uskutočnený v roku 2006, t. j. vyjadrenie z 31. januára 2006 2 703 Sk a 1 krát 164 Sk režijný paušál).

Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľa je od 1. februára 2004 platiteľom dane z pridanej hodnoty, čo preukázal osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty z 30. januára 2004, ústavný súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia zvýšenú o daň z pridanej hodnoty.

Trovy právneho zastúpenia je okresný súd a krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku). Rozdelenie sumy trov právneho zastúpenia medzi okresný a krajský súd zodpovedá miere, ktorou jednotlivé sudy prispeli k porušeniu sťažovateľom označených práv.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006